

Dank voor uw medeleven en gebed.

www.wittezusters.nl

In liefdevolle herinnering aan

Zuster Leny van Bentum Helena Johanna

☆ Driel, 3 april 1925

Professie, 29 oktober 1950

† Boxtel, 30 april 2023

*Lid van de Congregatie van Missiezusters
van Onze Lieve Vrouw van Afrika*

Leny is geboren op een boerderij in Driel in een groot gezin met 6 zussen en 4 broers, zij was het 10e kind. Ze had een heerlijke jeugd en hield van het werk op de boerderij, zingen en buitenspelen. Als klein kind wilde ze al de missie in, ongetwijfeld geïnspireerd door het feit dat er in de familie 4 Witte Paters waren en 'n nicht bij de Witte Zusters zat. Haar oudste broer Gijs werd priester en haar twee zussen Agaath en Greet volgden Leny later in de missie.

De Tweede Wereldoorlog had een grote impact op het gezin. Bij de gevechten rondom Arnhem, werd de boerderij beschoten en ging in vlammen op. Ze moesten vluchten en keerden pas 9 maanden later terug. Alles moest weer van de grond af aan worden opgebouwd.

In '48 trad Leny in bij de Witte Zusters, haar hartewens was om verpleegster te worden in Afrika en daar de mensen te helpen, niet perse om non te worden. Toen ze hoorde dat Aggie ook wilde gaan, was ze haar net voor. Na het internationale jaar in Algiers, begon ze in '51 aan de verpleegstersopleiding in Veghel.

Eind '55 kreeg ze haar benoeming voor Zambia, waar ze 13 jaar in ziekenhuizen in Chilubula en Lubwe werkte.

Na een bijscholing voor vroedvrouw in Liverpool, terwijl ze allang bevallingen begeleidde in de praktijk, en een anesthesie cursus in Oxford, keerde ze in '71 terug naar het missieziekenhuis in Lubwe. Een paar jaar later ging ze werken op de kraamafdeling in Mansa en weer een viertal jaren later werd ze overgeplaatst naar het eiland Chilubi. Na korte tijd moest ze gaan invallen als gastvrouw en inkoopster voor de gemeenschappen in Lusaka en omgeving. In '84 werd ze naar huis gestuurd om 3 jaar 'home-service' te doen als verpleegster bij de oudere zusters in het klooster te Sterksel. Na een jaar werken als chauffeuse in het moederhuis van de Congregatie in Frascati bij Rome, mocht Leny weer terug naar Zambia voor nog 2 jaar. Inmiddels was de AIDS-epidemie hier op haar hoogtepunt.

In 1991 keerde ze definitief terug naar Sancta Monica in Esch. Ze vond een nieuw apostolaat als verpleegster bij 't Kruispunt op de Wallen in Amsterdam, een medische voorziening voor daklozen en prostituees. Net zoals in Zambia werkte Leny ook hier voor de uitgestotenen en in de periferie. Eind '98 ging ze met pensioen en toen 't klooster in Esch werd verkocht, ging ze in 2004 wonen in Woonzorgcentrum Molenweide, nu het Wereldhuis, in Boxtel.

Leny was een grote, stoere, mondige zuster en zeker niet voor een kleintje vervaard. Nuchter als ze was, pakte ze het leven aan zoals het zich voordeed. Ze was niet bang, ook niet voor de dood. Al grappen makend hield ze zich staande, ook toen haar dementie steeds verder vorderde. Zoals ze zelf altijd zei: "Oud worden is mooi, maar oud zijn is niks aan". Na steeds meer gezondheidsproblemen en een ongelukkige val is Leny op zeer hoge leeftijd, maar in alle rust gestorven in het bijzijn van haar medezusters. Rust zacht, lieve Leny.